

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

31. de bonis matrimonij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

*Finis ma-
lus non cō-
taminat
sacra.ma-
trimonij.*

& aliæ causæ honestæ, etiam & minus ho-
nestæ. Et licet sine non bono contrahatur
matrimonium, quando species contrahen-
tis mouet animum: coniugium tamen bo-
num est, quia vita mala & intentio peruer-
sa alicuius, sacramentum non contaminat.

In Deut. enim legitur, Si videris in medio *deut. 21*
captiuorum mulierem pulchram, & adama-
ueris eam, voluerisque vxorem habere, in-
troduces eam in domum tuam, &c. Ideo *lib. de*
coniuges etiam dicuntur, qui solius concu-
bitus causa conueniunt, vt dicit Aug. *bo. con-
iug. c. 5*

D E B O N I S M A -
t r i m o n i j .

D I S T I N C T . Trigesimatertîæ
C A P . Primum.

279. a.

*De matri-
monio sec.
causam fi-
nalem quã-
tũ ad bona
coniugij.*

Tria sunt bona matrimonij.

Avgust. Nuptiale bonum tripartitum *sup. ge.*
est, scil. Fides, proles, & sacramentum. *ii. 2. c. 7*
In fide attenditur ne post coniugale
vinculum cum alio vel alia coeatur: in prole,
vt amanter suscipiatur, religiosè educetur:
in sacramento, vt coniugium non separetur,
& dimissus vel dimissa ne culpa prolis alteri
coniungatur. Hæc autem bona non omni-
bus coniugiis adsunt, non inde tamen anni-
hilantur. Quæ enim adultera est, contra fi-

dei bonum, non ideo coniunx non est: imò si coniunx non esset, adultera non foret. Bonum quoque prolis non omnibus adest. Quidam enim pari voto continentiam seruant, alij pro ætatis defectu vel alterius rei causa generare non valent. Multi tamen prolem habent, qui bono prolis carent. Bonum autem prolis dicitur non ipsa proles, sed spes ac desiderium quo proles ad hoc quæritur vt religione informetur: nec ideo tamen coniugium esse desinit. Sacramentum verò ita inseparabiliter coniugio hæret legitimarum personarum, vt sine illo coniugium non esse videatur, quia semper manet inter viuentes vinculum conjugale: vt etiam interueniente diuortio fornicationis causa, conjugalis vinculi firmitas non soluatur, vt dicit August. Ideo corporaliter possunt separari causa fornicationis, vel ex communi consensu causa religionis, siue ad tempus, siue vsque in finem. Sacramentaliter verò separari non possunt dum viuunt, si legitimæ sint personæ.

*Bonū prolis
quid est.*

*Duplex se-
paratio.*

CAP. Secundum. Non est inter eos coniugium, qui se ad sterilitatem prouocant.

*lib. I. de
nup. &
concup.
cap. I. I* **Q**VI verò venena sterilitatis procurant, non cōiuges, sed fornicarij sunt. vnde August. Aliquando cōsumptio que peruenit hæc libidinosa crudelitatis, vt

etiam venena sterilitatis procuret: & si nihil
 valuerint, conceptos fœtus inter viscera, a-
 liquo modo extinguat vel fundat, volendo
 prolem suam prius interire, quàm viuere,
 aut si in vtero viuebat, occidi antequàm na-
 sci. Prorsus si ambo tales sint, coniuges non
 sunt: & si ab initio tales fuerunt, non sibi
 per connubium, sed per stuprum potius con-
 uenerunt. Si verò ambo tales non sunt, au-
 deo dicere, aut illa quodammodo est ma-
 riti meretrix, aut ille adulter vxoris.

C A P. Tertium. Bona matrimo-
 nij coniugalem concubitus
 excusant.

29/a.

August. Coniugalis concubitus gene-
 randi gratia non habet culpam: Con-
 cupiscentiæ verò satiandæ, sed tamen
 cum coniuge, propter thori fidem, venialem
 habet culpam. Vbi autem hæc bona de-
 sunt, fides scil. & proles, non videtur coitus
 à crimine defendi. Vnde in sententiolis Se-
 xti Pythagorici legitur, Omnis ardentior a-
 mator propriæ vxoris, adulter est. Quod
 autem Apost. sec. indulgentiam dicit, intelli-
 gendum est de indulgentia sec. permissio-
 nem: sicut suprâ dictum est in hoc libr. 4. di. 26.
 quia in concubitus qui est præter necessi-
 tatem generandi ob incontinentiam indul-

lib. de

bo. con-

iu. c. 6.

12. q. 4

c. origo

quidem

1. cor. 7

4. di. 26.

cap. 1.

lib. de
 bo. cõ-
 iug. c.
 10.

33.9
 Vir

getur sec. permissionem: quia ibi est aliqua culpa, sed leuis. Ideoque nec iubetur, nec conceditur, sed permittitur: quia non est laudabilis, sed venialis. Concubitus enim necessarius causa generandi, inculpabilis, & solus ille nuptialis est, vt dicit August. Ille verò qui vltra necessitatem progreditur, non rationi, sed libidini obsequitur. & hoc non exigere, sed reddere coniugi ne fornicetur, ad coniugem pertinet.

C A P. Quartum. Non omnis
carnalis delectatio est
peccatum.

Dicimus concupiscentiam carnis semper malam esse, quia fœda est, & peccati pœna, sed non semper peccatum est. Sæpe enim delectatur vir sanctus, sec. carnem in re aliqua: vt requiescendo post laborem, edendo post esuriam: nec tamen talis delectatio est peccatum, nisi sit immoderata. Sic & delectatio quæ fit in coitu coniugali, cui adsunt illa tria bona, à peccato defenditur. Illud autem Gregorij, 33.9.4 Vir cum propria coniuge dormiens, nisi *Vir cū.* lotus aqua Ecclesiam intrare non debet: intelligendum est de eo qui non gratia prolis conuenit cum vxore, cuius voluptas non est sine peccato.

conjugalis

NN